

deraf kun i saa kort Tid have nydt godt af disse Tilskud, at man allerede nu tager dem fra dem.

Svendsen: Jeg vil gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den Forhandling, som i Gaar blev indledet af den højtærede Ordfører (P. T. Nielsen), angaaende Udnævnelsen af nye Formænd for Kommissionerne angaaende Oprettelse af Statshusmandsbrug i de forskellige Amter. Det havde jo nogen Interesse for mig som gammel Formand for en af disse Kommissioner at høre den Begrundelse, som fremkom fra den tidligere ærede Landbrugsminister angaaende denne pludselige Afskedigelse af en Del af de gamle Formænd. Jeg har haft den Ære og Glæde at være Formand for Kommissionen i Viborg Amt i over en halv Snes Aar, et Arbejde, som har haft min hele og fulde Interesse og taget det meste af min Tid, et Arbejde, som jeg satte overordentlig Pris paa, og som jeg gjorde alt, hvad der stod i min Magt, for at røgte paa bedst mulig Maade baade overfor Statskassen og overfor de paagældende Landarbejdere. Jeg kan derfor ikke nægte, at det var en overmaade stor Overraskelse for mig 3 Dage før den 1. Maj at faa et Brev fra den daværende Landbrugsminister om, at min Funktionstid udløb, og at der var udnævnt en ny Formand, hvem jeg havde i Løbet af 2—3 Dage at overlevere samtlige Husmandskommissionens Protokoller og Akter.

Jeg havde, som sagt, ikke haft nogen som helst Anelse om det. Jeg forudsatte, at da der var gaaet et helt Aar siden den nye Lovs Ikrafttræden, og der ikke var sket nogen Henvendelse til mig af nogen Art, maatte det være Mening, at der fra Ministeriets Side maaske var truffet Bestemmelse om, at det vilde have Udnævnelsen af Formændene til at falde sammen med Nyvalgene af de fra Kommunerne delegerede, og at det var derfor, der nu var ventet et Aar efter, at Loven var traadt i Kraft, med Genudnævnelsen. Jeg forudsatte altsaa, at det var Ministeriets Mening at ville have denne fælles Tid for Udnævnelserne, hvad jeg for øvrigt ikke skal udtale mig om her. Da jeg ikke hørte et eneste Ord om det i den Tid, forudsatte jeg, at det var Mening, at jeg maatte sidde i hvert Fald min Funktionstid ud, eller at jeg skulde genvælges den 1. Maj. De kunne nok forstaa, at saa var det en stor Overraskelse 2—3 Dage før at faa Ordre til at afle-

vere hele Historien til en ny udnævnt Formand. Angaaende de nye udnævnte Formænds Kvalifikation skal jeg aldeles ikke udtale mig. Den Mand, vi have faaet i Viborg Amt i Stedet for mig, er, saa vidt jeg ved, en flink og prægtig Mand, som med nogle Aars Øvelse i alt Fald antagelig ogsaa kan blive en dygtig Formand. At det kan være noget trangt i Begyndelsen, er saa udskyldeligt; det er ikke saadan at dumpe ind i en saa omfattende Administration — som det var — lige paa en Gang; men jeg vil sige til hans Ros, at han har i hvert Fald haft denne gode Egenskab selv at indrømme det, og vi have ogsaa troligt arbejdet sammen, jeg som den gamle Formand og han som den nye, i hele den Tid, der er gaaet. Baade mundtligt og skriftligt har jeg — og med Glæde — været villig til at hjælpe til i alle Retninger, for at det kunde gaa sin rolige, støtte Gang, at ikke de mange Hundrede Husmænd, som ere interesserede deri, skulde komme til at lide nogen Mangel eller Skaar paa Grund af, at der skiftedes Formand.

Nu hørte jeg med Interesse det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), som jo den Gang var Landbrugsminister, i Gaar fremkomme med en Forklaring af disse Forhold, og den gik ud paa, at der selvfølgelig fra det ærede Medlem, som da var Landbrugsminister, ikke var taget noget som helst politisk Hensyn. Der var ikke Politik med deri, at han afskedigede eller kasserede disse 7 gamle Formænd og tog 7 Husmænd i Stedet. Det kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om; naar det ærede Medlem siger det, maa det jo staa til troende. Og jeg vil for mit eget personlige Vedkommende sige, at jeg tror heller ikke, at der har været personlige Grunde til — det er jeg aldeles overbevist om —, at den daværende Landbrugsminister kasserede mig; jeg ved ikke af, at vi have haft noget som helst personligt udestaaende med hinanden, saa jeg er saa fuldstændig overbevist om, at det ikke var det, der var i Vejen. Og da det heller ikke var af politiske Grunde, er der ingen anden Grund end den, som det ærede Medlem fremhævede i Gaar, at det havde for ham været om at gøre at faa dygtige Kræfter til at indtage disse gamle Formænds Pladser; og jeg maa jo altsaa forudsætte, selv om det ikke er ret meget smigrende for mig, at jeg af den daværende Landbrugsminister er befunden ikke at være dygtig nok til den Gerning, eller at han havde fundet en Mand, der ganske anderledes var